

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

15. juni 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 338 (alm. del) af 18. maj 2018

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for konsekvenserne af at indføre borgerløn som foreslået af Alternativet i Det næste Danmark?

Svar

Forslaget om indførelse af en borgerløn er ikke tilstrækkelig konkret defineret i udspillet '*Det næste Danmark*' til en egentlig økonomisk vurdering. Til en økonomisk vurdering kræves som minimum en beskrivelse af, hvem ydelsen skal omfatte samt ydelsens niveau. I forhold til ydelsens niveau skal der endvidere tages stilling til, om ydelsen er skattepligtig, og i hvilket omfang den skal indgå i indkomstmodregning i andre ydelser.

Derudover vil der skulle tages stilling til, om ydelsen erstatter andre ydelser (fx kontanthjælpen), om den skal være indkomstmåltrettet, og om den skal være ens for alle eller være differentieret efter fx enlige/par, forsørger/ikke-forsørgere og alder.

Det danske velfærdssamfund er i vid udstrækning baseret på det såkaldte universelle princip. Herved forstås, at velfærdsydelser og tilbud stilles frit til rådighed for borgerne, hvis de har været ude for en bestemt begivenhed. Dvs. en forsikringsordning, hvor fællesskabet træder til, hvis fx den enkelte kommer i en situation, hvor egne ressourcer ikke rækker. Det kan være sundhedsbehandlinger til personer, der rammes af sygdom, eller overførselsindkomst til personer, der rammes af ledighed eller mister arbejdsevnen. Borgerløn adskiller sig grundlæggende herfra ved, at den ikke er knyttet op på en begivenhed eller er målrettet personer med behov – en brandforsikring, hvor dem, hvis hus ikke er brændt, også får en erstatning.

Et element i en effektiv målretning mod de grupper, hvor behovet er størst, er endvidere, at borgere med behov for hjælp i en periode også selv arbejder på at gøre perioden med behov for hjælp så kort som muligt. I visse tilfælde understøttes dette af eksplicite krav til den enkelte – fx betinges ledighedsunderstøttelse på, at den enkelte selv yder en indsats for at komme i beskæftigelse igen. Også her

adskiller borgerløn sig, idet der ikke stilles nogen krav til den enkelte, men til gengæld heller ikke er behov for kontrol.

Effektiv anvendelse af offentlige ressourcer – som i det nuværende system søges opnået via målretning af mod personer med behov samt i visse tilfælde krav til den enkeltes egen indsats – kan være central i forhold til at understøtte opbakningen til systemet blandt de, der skal finansiere ydelserne.

Endelig kan spørgsmålet om omfanget af omfordeling ikke ses uafhængigt af de forvriddinger af danskernes beslutninger om at arbejde, forbruge og spare op, som omfordelingen bidrager til.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister